

در سال مقدار طولانی $\frac{1}{12}$ هرین $\frac{1}{12}$ هر $\frac{1}{12}$ هرین $\frac{1}{12}$ گره فی درجه
فی مسوی مسوی فی خام $\frac{1}{12}$ هر $\frac{1}{12}$ هرین $\frac{1}{12}$ گره $\frac{1}{12}$ هر $\frac{1}{12}$ هرین
 $\frac{1}{12}$ مسوی هر خام $\frac{1}{12}$ هر $\frac{1}{12}$ هرین $\frac{1}{12}$ درجه ثبت بود آن فی درجه آبادله
چون دلیل ها از اب کیت بوده کیم بجهه بخواه $\frac{1}{12}$ هر $\frac{1}{12}$ هرین $\frac{1}{12}$ هر $\frac{1}{12}$ هرین
آتش $\frac{1}{12}$ هر $\frac{1}{12}$ هرین $\frac{1}{12}$ هر $\frac{1}{12}$ هرین $\frac{1}{12}$ درجه بخواه بخواه $\frac{1}{12}$ هر $\frac{1}{12}$ هرین $\frac{1}{12}$ هر $\frac{1}{12}$ هرین
کیم بجهه کیم بجهه کیم درجه بخواه بخواه بخواه بخواه بخواه بخواه بخواه

در بیان بعضی قواعد کرد

هر قدر روپیر را که صفر عبارت نباشد بجز در بیان کیم آثار را در روپیر بتعییوس بگیرد
و فی روپیر بست مثلاً که تایید حساب کند میان قدر خواهد بود و دیگران فی روپیر هر قدر آثار که خطر
مقرر باشند بجز در بیان آن همان آثار را در دو نیم ضرب دهد و دام سری ازه عبارت نماید
و فی آثار جمل دام خبر است و دیگران فی روپیر هر قدر ماشه که باشد برای در بیان
آن ماشه را انصافی نماید میان قدر سرخ خواهد بود فی هر قدر اعداد
که بعفر جمع کنند در همان عدد باشند و گلزار صفر را مجدد ریا کعب کند همان صفر
باشد و گلزار صفر را جمع کنند در حد همان صفر باشد و گلزار صفر را ضرب و تقسیم خواه
جزد کنند همان صفر باشد و دیگر شخصی پرسید پائیزده مثلاً نزد نزد کمین است کیم آثار را
پرسید که پائیزده را از سوابی ضرب بر حاصل ضرب پوزد هم دام پاد کم دیگر شخصی پرسید
چه بودی محصول شکر حاصل بوده چه شد بر سروه کیم دیگر گرفته بزی هشت مثلاً که هر مفتر است
بفروشند چه از شد و دیگر شخصی نیم آثار روز بخورد در تمام سال چه مفتر تا دل نماید گردد است
خواراک روز ادهم ضرب دادم حاصل ضرب چهار نیز است آن دیگر شخصی پرسید که دو آثار

کرده اما از مقدار خرچ یک یوسم باشد حداکثر چه قدر صرف توده کرو دو هزار است و در این از پونه ضرب دادم حاصل خرچ بیفت نیم شد و مگر شخصی پرسید که در پیه در راهی پیشش یوسم را چه شد باید که سرمه و پیرینم آنرا و یک دام گرفته از روزنامه ضرب دید و رسان
حد مطلقاً حاتم جزو مقابله شمار مرتبه اول قوه شمار مرتبه دوم خود
 شمار مرتبه سوم خود شمار عدد شک معد جمع مرلت خود بطریق انگلیزی
 جزوی + پرای تفسیم بیهوده برابری ساده = برابر کنم -

تعداد	اسمی مطلعات	بیان
۲۵۶	کعب عربی لکعب	۹
۱۳۸	مال کعب کعب	۸
۴۷	کعب مال	۷
۳۲	کعب الکعب	۶
۱۶	مال کعب	۵
۸	مال مال	۴
۵	کعب	۳
۲	مال	۲
۱	شتر	۱
۱	احمد	احمد
۱	جزر اشی	نصف
۲	جزر المال	ربع
۳	جزر الکعب	ثلث
۲	جزر المال	نصف ثمن
۵	جزر کعب	پنج هشتم
۶	جزر کعب الکعب	شصت هشتاد هشتم
۷	جزر المال کعب الکعب	پیش هشتاد هشتم
۸	جزر کعب الکعب	پیش هشتاد هشتم
۹	جزر کعب الکعب	پیش هشتاد هشتم

برای جزء های برابری کعب است
بیان محل جزو مقابله
 مثلاً مجموع کعب که ضرب نکنیم جزء مال است
 مال کعب اول در مرتبه چهارم
 است و تانی در مرتبه پنجم
 یکی در طرف نزول است
 و دیگر در طرف صعود و همرو
 تفاوت اند پس جمله را
 از پنج نقصان کردیم کی
 مانند چون فضل در طرف صعود
 است و حاصل ضرب در مرتبه
 اول است از هرات پ صعود کر
 سبی باشد فقط

معنی جبر

در لغت اخوان شکسته را بین است و در مصطلح فہم کر ہرگاه سکلر معاولہ رسد
پس بحرفی از دو طرف آن اگر ہتنا پاسند آزرا دوز کنند و بطرف دیگر بفیض
فاکر کسر پاسند آزرا یک بکھرند و ہمان قدر بطرف دیگر بفیض را بینند +

معنی مقابله

بعد معادله اگر در پر دو طرف چنین قسم واحد بود قدر شرک لازم طفین با قطع کردن ما
مقابله گوئید در بعض حالات فقط کار بر جرمی فتد و در بعض مقابله و در بعض انزو
بدانکم در نیعلم مجہول لاشی فرض کنند و طور یکیه سائل پرسیده ہالنحو عمل کنان بر
معادله رسند چون معادله حاصل آید بر قواعد آئیه کار بند شوند بعض عصود حاصل کر
معادله برد و گونه است یمان جنسی و جنسی و میان جنسی و جنسی اول
خودات دوم را معتبر نات گویند

مفردات معتبر نات

حد معادل شی عدد معادل شی × مال
شی " " مال شی " عدد × مال
عدد " " مال مال " عدد × شی
مسائل مفردات اول که عدد شی باشد بر عدد شی حد را
قسم کنند که مجہول برآید دوم شے " مال عدد شای برد احوال
تفصیل کنند سوم عدد ابر عدد احوال قسم کرده صز خارج بگیر تر
مسائل معتبر نات اوا ، عدد رشی × مال ، عدد مال ، مکیان شد که

علم و سریت

لکه

ذ

یک بگیرد و اگر کم باز نیاده باشد تا هم یک بگیرند (و این را تکمیل و رد گویند)
بین هر قدر که در مال زیادتی داشته باشد همانقدر در حدود اشیاء بهم گفته شد پس این
طور که هر کیس را از حدود اشیاء بر حدود مال قسمت کن که خارج بر مان نسبت برآید
(و این را تحویل ننماید) پس نصف حدود اشیاء را که بعد تحویل حاصل شده مجزء
اشیاء ازان چزء کم گفته باقی جواب خواهد بود

دوم

شی × حدود × مال

بعد تکمیل باشد مذکوره بالا عدد را از مربع نصف حدود اشیاء کم گفته چزء
باقی را پس نصف حدود اشیاء بینهاید پس نصف کم گفته شد

سوم

مال " عدده شی

بعد تکمیل پس مجزء و نصف حدود اشیاء بر عدد بینهاید و آن را چزء بگیرد و چزء را
پس نصف حدود اشیاء افزون گفته مطلوب حاصل آید تا اینکه عمر خایم و شرف الدین
سعود و نعیره علاده این شش قاعده دیگر تقدیر قواعد رفیع ششم ازدواج و اهل فرنگ
درین علم که تسبیب سه طرز نوشته اند الاجدر حاجت درین مختصر کافی است

نهشیم علم صفت

که ازان دریافت شد تحالیق اجرام فلکی یعنی اثقال ثوابت و دوره سیاره
و اختلاف سه کیفیت حاکم و آن نقسم بردو نظام

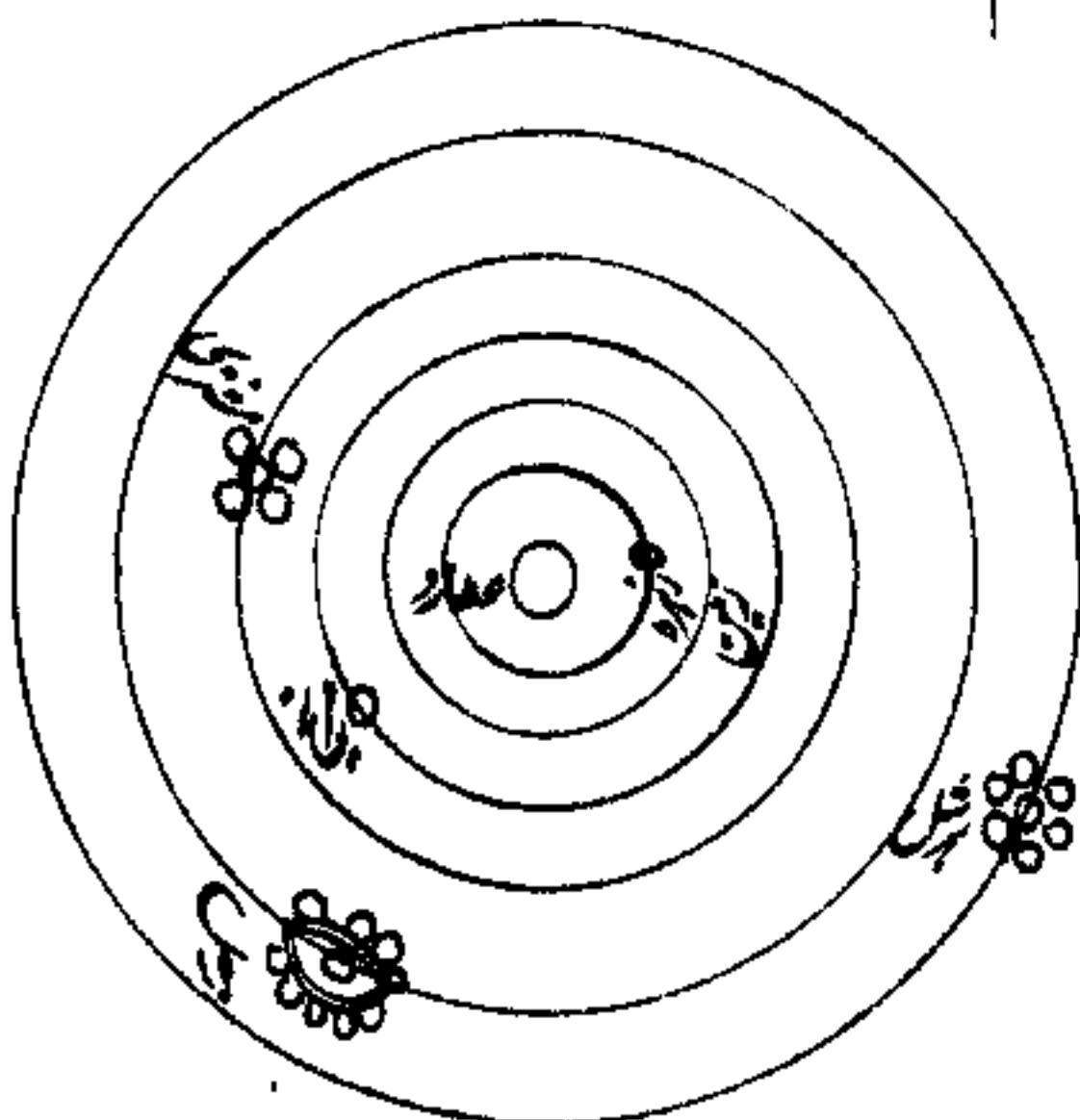
ف

اول نظام بطيء محسی

محمد عین زمین مرکز دنیه فلک در میانه دورگردی اول فلک عظم که محدود
جهات است و در یک شب آغاز روز تقویاً دوره تمام کند از شرق به غرب و چون
حرکت شریا اول نظر محسوس شود حرکت اول خواهد داشت همانکه ثابت که جمع کوکب
آسمانی در وقت آن مرکوز است و آن حرکت بکسره از مغرب به شرق دور که بقول قدماء
درست و شش هزار سال تمام کند سیم فلک زحل و آن دوره نواحی
درست و شش سال تمام کند چهارم فلک شتری و آن دوره
حوالی دوازده سال تمام کند پنجم مربع دوره قریب هجده ماه ششم
فلک شمشاد دوره یک سال هشتم فلک زهره دوره در عواکی کیمال
سی هشتاد عطارد دوره هفت ماه و چون ستیم بود نه ماه هشتم
فلک قمر و آن دوره حوالی تیناه بسته هفت روز سی کند بعض کوئید
که حرکات جمع سواره بپاییست مگر بسب طول و قصرافت اغلب در
حرکات آنها سرعت و بطور یافته مشود بعض قابل اند که حرکات اغلب
جدا گذشت و بسبیگی در حرکات اغلب از گردش سبده سیاره لیکن صحیح
قول اول است **دوم نظام محدود و فشرنده محسی**

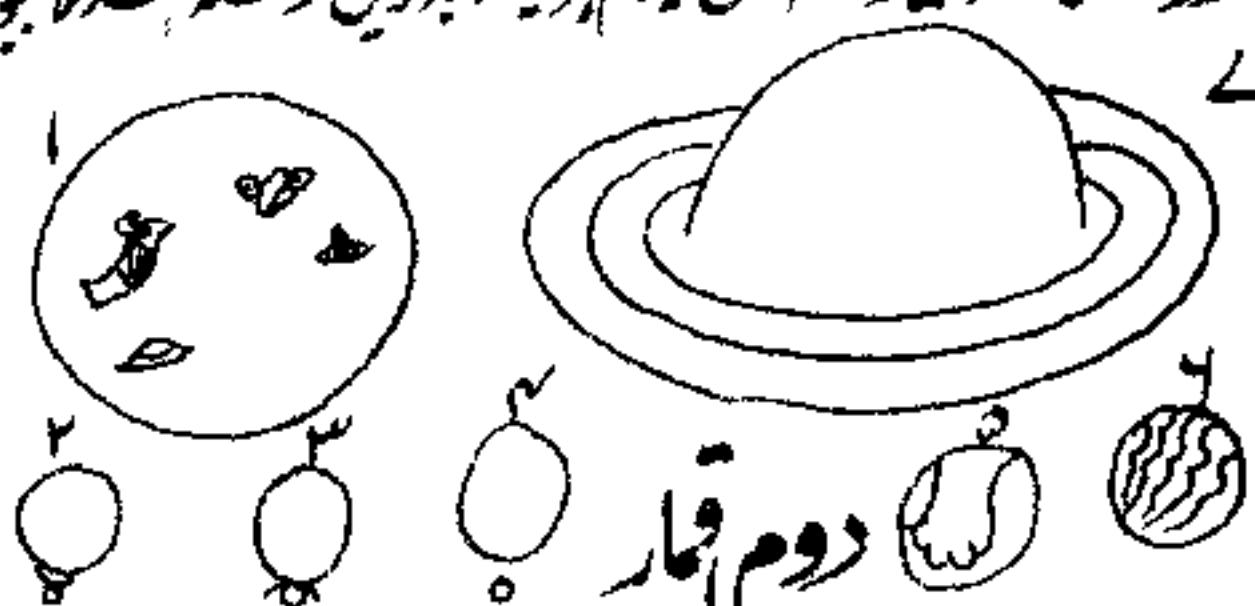
که اقبال مرکز است و گردش بسواره دائمی و آن ذکر که زمین لایز جمله سیعده سیاره
قرار داده چنانچه بیان نظام اول چیزی در فلکیات نوشته خواهد شد و در تفاوت
نظام دوم که همینسان فریبگ از آلات دوربین کمپاس و غیره لایی صحت خواهد داشت
و مقدار پیشیت و اجرام ثابت مفصل نگاشته اند بخوبی ازان بقلم رز آی

زیست کوکب پدالگرد است و بجهات قسم اندادل سیارات
 دوم آفتاب سوم توابت چهارم دهمدار اول سیارات خوشید
 مرکز است در محیط خود گردش میکند و سبب مرکزگردشی جو که کوکب
 و باعث معلقی کوکب شرائفتا که شریش قوتیست که در تماعی آنام یافته میشود سبب
 جنبیت و مقدار آن خانجخانی کلوخی و سنگی و هر چیزی را که با آن اینگذشت میباشد
 بر زمین می آید این کشش نمیباشد که کشش و همین سبب است که سیارا میگردش و میچرخه
 میگردش و میگشش افتاب نمیگذرد و آن سبب جبارت در خلاصیم نمیباشد و چون از یکی بهذن
 نشانی در جسم روان پیدا آید حرکت آن جسم مانند دایره خواهد شد بر این اساس
 که سن بسته گردش دارد خود پس اول دارای دوره عطارد و دوم زیرا سیاره دوم که
 چهارم میباشد ششم زحل هفتم هر سیاره دیگر شکل

لئنر	نام تاریخ و مکان	تعداد قطر و مسافت	تعداد دورے و مسافت	تعداد دوبارے و مسافت	تعداد دوبارے از خورشید	تعداد دوبارے از خورشید
۱	شمس	۲۰۰۴۱	۰	۰	۰	۰
۲	علاء الدین	۳۰۰	۸۸	۳۶۰۰۰۰۰	۳۰۰	۰
۳	زبرہ	۲۲۷	۵۷	۴۰۰۰۰۰	۰	۰
۴	زینت	۲۹	۹۵	۴۵۰۰۰۰۰	۳۰۰	۰
۵	مریم	۵۳۵	۱۰۵	۱۰۵۰۰۰۰۰	۴۸۶	۰
۶	رسانی	۹۳۰	۷۹	۳۳۳۳۳۳۳	۰	۰
۷	زحل	۲۶۹۰	۵۹۹	۱۰۰۰۰۰۰۰	۵۹۹	۰
۸	شل	۳۵۱۰	۷	۳۱۸۲۵	۰	۰

صورت بعدعہ سیارہ از رکال بقید نامہ ریک کے بعد ازین نوشته شدہ بچونید

دو مرکزی بحث کے اندک کروں سیارات گردش بیکنڈ و روشنی پیدا ہے اول نامیں ریک قمر
معروف دورہ ۵۲۵ یوم ۵۵۰ صحت دو مرکزی چار قرار اول را دورہ ریک یوم ۵۵۰ اتنا

دوخم را سه یوم ۱۳ ساعت سیم را که یوم ۲۹ دست چهارم را شانزده
یوم پنج دقیقه سیم نصلی سهیت قرار داد و که یک یوم ۳۰
ساعت ۲۸ دقیقه دوم را دو یوم بیان ساعت سیم را سه یوم ۳۱ ساعت
چهارم بلطف چهار یوم ۱۲ ساعت ۲۵ دقیقه پنجم های یوم ۳۱ ساعت ۲۵
دقیقه ششم را ۴۷ یوم سیم را بیست یوم
چهارم هر شش را شش قرار داشت چهارم دوم سیم سیمین چهارم
در طبقه پنجم جزو ششم پسر در تعداد دوره اکثر دقیقه های افزونگ داشت که در

سیم توابت

بدانکه چهل هشت سکل از یک هزار بیت دو کواکب مرتب است از آن بیت بکیفیت تمام است
طبقه بخوب معه دوازده سکل مانعتر برخیج در سال شکال شکال

اوّل و بهتر شکل صور خرس نام نبات لعنث از	صورت خرس سکلان	دوم دب ابر
۱۰ کواکب	صورت رو دایمیچه پیچ	سیم تنبیر
۱۱ کواکب	صورت سرو استاده	چهارم فیقادس
۱۲ کواکب	صورت مرد	پنجم عوا
۱۳ کواکب	صورت کاسه	ششم فکر
۱۴ کواکب	صورت مرد	هفتم جانی
۱۵ کواکب	صورت بر ایط	هشتم شاهی باق
۱۶ کواکب	صورت مرتع	نهم دجاج

کوکب	۱۳	صورت زدن برگزی شسته	دوم دام المکری
کوکب	۲۶	صورت مرد سرفول بیست	پانزدهم برثلاوش
کوکب	۳	صورت فرتا زیارت بیست	دوازدهم مسکان
کوکب	۳۷	صورت مرد استاده	سیزدهم حوا
کوکب	۱۸	صورت مار	چهاردهم جنہی الموا
کوکب	۵	صورت تیر	پانزدهم سیدم
کوکب	۹	صورت کرکس	شانزدهم خوارب
کوکب	۱۰	صورت حیوان بحری	هفدهم الدلفین
کوکب	۳	صورت مقدم فرس	هجدهم قطعه المفرس
کوکب	۴۶	صورت اپ	نوزدهم فرس عظیم
کوکب	۳	صورت زدن پل پنجه	بسیم هرات اسلد
کوکب	۳	صورت شلهه مساوی اساقین	بیست کشم شلهه
بيان شکال الحسمت چهار			
کوکب	۲	صورت حیوان بحر طن قطبی حیوت	اول قطبیس
کوکب	۸	صورت شیر و ببر برگزی شسته	دوم جبار
کوکب	۳۷	صورت چوبی	سیوم نهر
کوکب	۱۲	صورت خرگوش	چهارم ارب
کوکب	۱۸	صورت سگ دونده	پنجم کلب بلدربر
کوکب	۲۰	صورت سگ استاده	ششم کلب الصیر

نام پست	نام	شماره	نام	شماره
پنجمین نیزینه	صورت کشتی	۲۵	کوکب	۲۴
ششمین شجاع	صورت ماریزگ	۲۶	کوکب	۲۵
نهم کاس	صورت پایله	۲۷	کوکب	۲۶
دهم غواب	شکل کلانع	۲۸	کوکب	۲۷
یازدهم فاطروس	صورت مرد و اسپ	۲۹	کوکب	۲۸
دوازدهم ذی بعل	صورت حیوان درندہ	۳۰	کوکب	۲۹
سیزدهم مجره	صورت آتش دان	۳۱	کوکب	۳۰
چهاردهم حلیل خونی	صورت صنوبر	۳۲	کوکب	۳۱
پانزدهم سکمه	صورت حوت جنوبی	۳۳	کوکب	۳۲

دریان صورت منطقه الی روح

شانزدهم محل پاپی هجان بغرب و رو طرف پشت گویا پشت سینه ارد	کوکب	۱۳
سیزدهم خود چشم خود چشم خود	کوکب	۱۴
پنجمین نور	کوکب	۱۵
هشتم جوزا	کوکب	۱۶
نوزدهم سلطان	کوکب	۱۷
ششم اسد	کوکب	۱۸
پنجمین سنبده	کوکب	۱۹
بیست و دوم نیزان	کوکب	۲۰
بیست و سوم غروب	کوکب	۲۱

۸۲

جنوب

بسته بیم قوس صورت جدین موخر آواز کردن صورت پایه و مقدم صورت
مرده کرد استاربر دیری بگان میدارد
بسته بیم جدی نیمه مقدم مثلث بنحوی و نیمه موخر صورت موخر باشی مرد است
جانب مغرب و شیخ جانب شمال
بسته ششم دلو مردمیت اضافه را و جانب شمال پا و جانب جنوب درست
کوزه که آپ ازان میزد و پیچای میرود
بسته هفتم حوت دو ماہی یکی راس طرف مغرب و دوم جانب شرق و دویی را
سر شمال و دوم جنوب

در باب نوزده شکل که علاوه ازین المقرنگ تحقیقات کرده اند

۱۰ کوکب	دوم فقیرین با عنقا	۱۰ کوکب	اول حمام التوح
۱۱ کوکب	چهارم عنوق	۱۱ کوکب	سوم طاووس
۱۲ کوکب	پنجم ششم صلیب	۱۲ کوکب	چهارم شیلت
۱۳ کوکب	ششم ذیاب	۱۳ کوکب	هفتم شیکد
۱۴ کوکب	هشتم شترکار	۱۴ کوکب	نهم الفرزنجان
۱۵ کوکب	دوازدهم هد	۱۵ کوکب	یازدهم قلچ
۱۶ کوکب	چهاردهم شعرالسر	۱۶ کوکب	سیزدهم کرس
۱۷ کوکب	پنده و سیزدهم گلستان	۱۷ کوکب	پانزدهم هد هلال
۱۸ کوکب	جعفر و سیزدهم	۱۸ کوکب	سیزدهم فیض الشما

لوزندگم سه ده
چهارم ستاره دم دار
دکوب
دان نوع کوکب است که میتوان از قدر این جمله دید و دریافت نشود مگر
نه تنفسی میباشد و از نجات کفرت حرارت شتعل گرد و بودن فک از دور زدن
نمک استه اند و آن برشت نوع پیدا میشود اول نیازک که شاید خطرست قیم
یا منخنی باشد دوم ذوق دن مانند کوکب همار سیوم ذوق نابه مانند
هرگز میباشد دراز همچنان میباشد همچو باریش پنجم سرسوش ششم
غلاب هفتم عطیط هشتم غرم برخکال اسماء خود +
والسر اعلم با صواب فقط

دهم عملطب

آن بخصر است بر چهار رکن اول شناخت مرض که تشخیص عبارت از آن است
رده تجویز که موافق مناج و موسم و سن مریض علاج کند
سیوم ترکیب یعنی اجزا و ادویات را متوجه بازالت مرض نماید
چهارم شناخت خواص مفردات و تجویزها و از نفع و ضرر آن +

اول بیان تشخیص

آن بر چهار دلیل مکون بود اول بینج و دوم فارور که شیوه شبهه چهارم حال

در بیان بینج

بعض نه قسم است اول طویل نگرفت حرارت دوم تصیر از قلت حرارت سیوم
عینزان میان بر روی چهارم عرضی از کفرت رطوبت پنجم فیتو از قلت

رطوبت ششم معتدل میان ہر دو هفتم تا هر کم از اتفاق آن بیشتر و در سبب آن شدت حرارت هشتم مخصوصاً نقص ارتفاع سببگان خلل حرارت نهم معتدل میان ہر دو چون هر کم شد از پنهان بعد رکمی و زیادتی خواص مشترک طبایع می تواند داشت و صفات بضرر داشت که نیز دلیل این معتدل میان مصالح

در پیمان نیجی که علامات ناقص بیان و نه قسم

اول فشاری دوم دود سیوم مطبق چهارم ذوب الفار پنجم ملتوی ششم دود
هفتم بوجی هشتم بعلی نهم برقی از منعی هر کم در یافته شود

بطلاق شندی

طبایار سپه حین کفره اند که نیکست بزمیز مریض نهند اگر در زیر نیکشت اول چید غلیبه صفر است و رفتار آن چون بزم فشار غوک وزن اع و کلانگ و اگر در زیر نیکشت در میان جمیز غلیبه طبقه دو فرد آن چون رفتار طاؤس و کبوتر و اگر زیر نیکشت عقب چید غلیبه باد است و رفتار آن چون زلوجه و مار اگر تیر چید گز سگی غالب اگر چید چید خارضه پاپ اگر گرم چید خدیغه اگر سر چید و همیشه گران خشم اگر ساده چید و ساده کم گرد و صحت حملن بنود

دوم قاروه

وقت چید گزه بی شب با قیام نه قاروه مرض را در شیشه کند و نیکش پنید اگر بسیار اگر موسخ است حرارت صفا و اگر بود و بعد ازان زرد و هست بجانی خلبان باد و اگر در غلیظ و چرب و سفید هست خلبان بیغم اگر زد و چرب هست خلیه صفا او بلغم اگر سفید و کبوتر است علیه باد و بلغم اگر سفید هست از سرک و اگر در غلیظ هست عارضه از خوزج بلغم اگر نگ چون تنجه است صحت تمام و اگر سیاه و سرخ و سفید و زرد در خشنده است علامت مرگ سیوم بشیره

بین صحبت خون رنگ سرخ ذاتیه شیرین دارد خاصیت آن حرارت و صفر از زد تلخ
خاصیت بیوست بلغم ترش و سفید خاصیت برودت سودا سیاه و شور خاصیت رطوبت
پس این ملامات از هژره و خشم در لون و بدین زبانی ذاتیه مریض معلوم کرده بنشان مرقویه
بالا غلظتی خلطی از جلات در باید مشاهد

اگر علیه خون است

تشمل بر این مرضی خشم بی علت و مرضی رنگی دردی و ملبوث شور و کدرت خواص و حلاوت دهن
و دیدن چیزی رخ و آش در خواب اگر غلظت صفا است
صفرت لون این خشم و تلخی دهن و خونت زبان خشکی دهن و خرین و شدت تشنگی
و ضعف خواهش رطعام و حدود غذیان دیدن آش در خواب و چیزی نزد بسیار
و اگر علیه ملغم است

رنگ نمید و بسیار آب از دهن قلت تشنگی و ضعف صفت و بسیار خواب پیلاوت ذهن و
در باید و حشمتها در خواب و اگر علیه سود است
خشکی بدن و کمودی لون و سیاهی خون و خلاطف آن و زیادت مکروه شتمها کاذب
و لذع معده و دیدن چیزی نمی پید در خواب حجم ارم حامل

یعنی هرچه حالت کمی و بیشی در خطرن فنوردان و نوشیدن گلیل خاطر ذغیره نذر و سبب
آن در باید و خدا می که مریض خورده و بسیار آن ترقی یا تزلزل خلطی نظهور آمده باشد
معلوم نماید و بعد از آن مضر اواد و بایت که کمی آن خطر را که باعث مریض شد
که از دزیادت خلط و جب فادر از پایده از کرد و اند پر پر لازم و لسته خطا موافق
مزاج مریض داشت رکز و دوم در بیان صحبتی بجهت نیافت خود که خلاطف

مرض از باعث کمی و زیادت فلان خلط پیده است پس مقام مرض در رایا فرهنگی
از نوع است یا لذتگیری از دل موافق موسم و سخن مزاج مریض بحالجه
پردازد و علاج بر جنده فرع است +

در بیان تجویز علاج

اصل شرب دارع فضد حجامت مرسم
خوردان^{۱۰} نویشدن^{۱۱} سوختن^{۱۲} خون برآمدن^{۱۳} نظم کردن^{۱۴} برخشم نهادن^{۱۵}
لخلوچه^{۱۶} شرم سبوط^{۱۷} تغزی^{۱۸} سنون قطور^{۱۹}
لینینه قیق^{۲۰} شرشنه^{۲۱} پوییدن^{۲۲} ترموییدن^{۲۳} خشک بولیدن^{۲۴} برداشان^{۲۵} درگوش^{۲۶} نفع
نهاده بومیدن^{۲۷} نظول^{۲۸} سکوب^{۲۹} انکباب^{۳۰} کلد^{۳۱} مدهن^{۳۲} بخورد^{۳۳}
با فاصد آب^{۳۴} بخارگرفتن^{۳۵} جزئی گدم^{۳۶} هضم^{۳۷} دفعه بیدن^{۳۸} دخانیات^{۳۹}
آنداختن^{۴۰} بخوار^{۴۱} کحل^{۴۲} طلا^{۴۳} ضاد^{۴۴} حفته^{۴۵} سافه^{۴۶} حمول^{۴۷} آبرین^{۴۸}
سرمه^{۴۹} بپ کردن^{۵۰} دهشت^{۵۱} درکوئ^{۵۲} ادویه اندفع^{۵۳} اندفعی^{۵۴} شهر^{۵۵} درگاشت^{۵۶}
پاشویه^{۵۷} بچ^{۵۸} پس^{۵۹} نهیجیکه مناسب داند علاج کند^{۶۰} بایان علامات بد
از زبان خشک سیاه و خار دار باشد یا خشیم مرض سیاه و حله و کلم بین بود و یا سرخر
دآب چاری و بینیک بود و یک خشیم نیز شود و گفت پا و پرو^{۶۱} گوش سفید گرد و ڈاناخن^{۶۲}
دانه ایان سیاه شده باشد و خواب نیاید و سخن ثابت از زبان نکشید و نحضرست
و کوتاه باشد و در حوا اس ظاهری باطنی فحص و سردا آری علامات بیست از معالجه دست بازگشت
کنن^{۶۳} بیوم در بیان ترکیب^{۶۴} جمع ادویه چهار خواص دارد گرم^{۶۵} خشک^{۶۶} یا گرم^{۶۷} و سرد^{۶۸}
یا سردتر و هر فرد بر جهاد در حوا مدار در حررا کشید که کی نفر و از غنا هاست و نم حل طبعه داشت

اول ملغم خواص بردن تراز آب و برودت و رطوبت لازمه آب دوم صفر اگر مخفک
 از آتش حرارت پرتوست لازمه آن سیوم خون گرم تراز با در حرارت و رطوبت
 لازمه هوا چهارم مواد رخک از خاک و برودت و هوست لازمه آن پنجم
 با هوا در گرمی شرک است و خاک با آتش درخشکی شرکی و هوا با آب در تری
 شرکی و آب با خاک در سرد شرک است لہذا طبیعت را باید که اگر خلط
 از احلاط در افراط است با صدای آن درازالرسید و اگر تغییر است
 معاونت شرک است خواص درجهات مفردات معتدل کند و افعال
 او ویه برجزید فشم است شلای از مفردات کاستی و از سختا فلفل و از
 مجھفات نوادر و رصاصی از میانه و سپغول و از تنفسجات صبر
 و از منتفیات زعفران و از خدرات افیون از مطبات آنکه و خربزه و از
 معدلات صندل و عود از ججریات مر وارید و در جان بدرین قیاس خالی
 و خواص فرمیده مزاج را موافق گرداند که حیله کنم بسیار عصر امراض و خبر
 فوج به چون خواصی از دیده کنیت مفردات و نیز از تجریبات و هستیحال بسیار
 دریافت نمیتوان شد شرح هشت بیخ انت نخه و نسنه در حقام حسنا داد ویه مفردات
 و نیز خیز نسخه مرکب بعده ارض لهرقی و یونانی و پندی که کثرا فواید و سهیل اگر کیم
 است انتخاب کرده نکاشته میشود +

ادویات مفردات و مسمیات صفتی

صیرقوطی نهنتین خربق سهونیا تیخ خطل قار الکار امرسا
 بیلیم مارالکاره خیار شنیر بخشش شیخشت مارالمهرن الونچار پیاوشن

بـعـيـهـا دـوـيـهـ مـفـرـدـهـ سـهـلـاتـ صـمـرـ اـخـوـانـ گـلـخـ بـدـ قـطـونـ آـبـ خـيـارـ سـاـكـيـ
 اـدـوـيـاتـ مـفـرـدـهـ سـهـلـاتـ بـلـعـمـ بـرـقـوـطـرـيـ غـارـيـقـونـ خـاـتـيـزـ فـقـيـونـ
 بـلـيـلـهـ كـابـلـيـ سـيـعـهـ سـاـيـلـهـ قـاحـ حـاشـاـ سـنـاـ كـافـيـ آـرـقـ شـخـمـ خـطـلـ تـرـبـرـ سـورـجـانـ
 شـقـ شـقـونـيـ جـاـوـشـيـرـ اـدـوـيـاتـ مـفـرـدـهـ سـهـلـاتـ سـوـدـ آـنـيـوـنـ قـاحـ حـاشـاـ لـاـجـورـدـ
 شـخـمـ خـطـلـ بـلـغـاجـ اـسـطـخـوـدـوـسـ كـوتـ بـلـيـلـهـ كـابـلـيـ غـافـ فـلـقـلـ بـيـضـ توـتـ قـرـطـمـ
 سـنـاـ اـدـوـيـهـ مـقـوـيـ عـخـصـاـهـ بـرـسـيـهـ دـوـيـهـ مـقـوـيـ دـاعـيـهـ كـاـوـزـبـانـ سـكـلـ كـلـفـزـبـانـ
 لـكـمـعـشـ بـرـسـيـهـ عـوـدـقـارـيـ بـلـدـاـبـرـشـمـ مـقـرـصـ سـرـطـانـ مـحـقـ بـجـرـيـ يـاـقـوـتـ رـانـ تـخـمـ بـادـجـوـهـ
 عـوـدـمـنـدـيـ جـدـوـارـ زـنـبـادـ بـلـيـلـهـ كـابـلـيـ رـزـشـكـ آـبـ سـبـبـ مـرـجـانـ مـقـوـيـ باـصـرـهـ قـلـ
 شـخـاقـلـ اـسـطـخـوـدـوـسـ جـدـبـيدـ سـترـ سـرـبـاـ اـمـراـضـ دـاعـيـهـ صـنـدـلـ نـزـدـ خـمـانـگـوـيـ
 خـرـشـخـمـ كـاـهـوـ خـخـاـشـ اـدـوـيـهـ مـقـوـيـ قـلـ دـاعـيـهـ دـلـ مـرـوارـيـدـ كـهـرـاـجـوـهـ
 سـبـدـ اـبـرـشـمـ مـقـرـصـ سـانـ اـلـثـوـرـيـهـ كـاـوـزـبـانـ يـاـقـوـتـ فـرـخـشـكـ بـادـجـوـهـ بـهـنـدـيـهـ
 عـوـدـمـنـدـيـ جـجـارـيـهـ مـغـوـلـ لـاـجـورـوـ زـخـرـانـ قـاـقـلـ كـلـبـاـوـدـ دـعـدـهـ زـرـانـبـادـ دـرـوـخـرـدـ
 شـخـمـ كـاـسـنـيـ تـرـجـيـنـ سـلـخـ شـكـ سـنـبـلـ طـيـبـ طـبـاـشـرـ سـعـدـهـ صـنـدـلـ
 سـعـدـهـ يـاـقـوـتـ نـاـرـشـكـ دـرـوـخـ سـعـدـهـ دـبـرـ بـلـيـلـهـ كـابـلـيـ فـوـقـلـ بـوـتـ بـيرـونـ بـتـ
 سـعـدـهـ كـشـيـرـ خـشـكـ سـلـخـ كـاـوـزـبـانـ عـرـقـ بـهـرـشـكـ آـبـ سـبـبـ زـرـدـ عـقـيقـ مـيـنـيـ نـيـوـزـ
 لـعـلـ فـيـرـزـهـ سـعـدـهـ كـيـاـيـهـ آـبـ اـمـرـدـ سـفـرـ سـعـدـهـ دـلـخـمـ دـوـدـ دـوـيـهـ مـقـوـيـ
 كـاـوـزـبـانـ تـخـ فـرـخـشـكـ تـخـ بـادـجـوـهـ عـوـدـمـنـدـهـ مـصـطـكـلـ سـعـدـهـ دـلـغـ بـلـخـ مـعـهـ مـقـوـيـ
 اـعـضاـوـ خـرـجـ خـيـنـ اـبـلـ مـقـوـيـ هـاـضـمـ جـدـوـارـ دـرـوـخـ بـلـيـلـهـ كـابـلـيـ سـكـلـ آـرـنـيـ سـعـدـهـ كـلـ كـفـهـ
 جـوـزـوـ مـاـمـهـ مـعـهـ مـعـهـ آـبـ سـبـبـ مـرـجـانـ بـوـتـ تـرـيـخـ سـعـدـهـ رـلـوـنـرـ جـيـنـيـ مـقـوـيـهـ تـ

ذلت چو از به انا شیرین بسته بیشتر فرم معده دا چینی سع قوت باه مشک معه قوت باه
خرا نگری معه باضم

در خواص عمل

ارزد ^{کل} گرم در دوم خشک را میل بر طبیعت دافع فوای در بول و حیض ملین طبع
مجف بینی سده نفخ مصلحت خنبل و کشیز و انگونه آر هر ^{کل} گرم و خشک در دوم
گونید خشک در سیوم و نزد معنی سرو است در غال قریب بعد سه قابض مصلح روغن یکاد
تفاخ دیر ضم و پویان و راک جوش داده آباد در در کردہ در آن یک اندازه دیپزند رفع
یبوست سکنه ^{کل} نجح در دوم خشک حرارت در در دست معتدل و محروم المزاج خلا
دور بار و المزاج برودت احداث یکند مخصوص اصحابت حکما مسند تتفق اند برائیکه او باعث
طول عمر و صحت بدنست و در حدیث هم آمده قابض طیل العذا و باشیر و شکر سمن بدن و
سول زنی و با دونع تازه مسکن حرارت ^{چو} در آخر اول سرو خشک طیل العذا
با قوت حالیه و قابضه و مجفف راسع و مسکن علیان خون و فهراد شکلی و مورث لانعی
مصلحت زعنفه ای ارزد بوداده او که سویق یعنی ستون است باشکر بهترین انگزیه
اطفال است و خیره چو کر کشک اشیز ناست سرو مایل به خشکی گشتمد هم پنجه در اول گرم
و یبوست در طبیعت معتدل و بهترین غذا اسی صحیحا کثیر العذا سمن همین مهد خون صالح
مضر صاحبان سده خام او مولد کرم مصلح رکه ^{کل} نشانه موند است سرو اول مائل یبوست
سول خاطر صالح مسکن حرارت والتهاب عفرا تویی مصدیت بهترین غذیه صاحبان ^{کل} همچنان
نهنج سفر و در در و صفت باصره مضر باه مصلح بادام و در سر دین مصلطفی و غیر مقشر پایرا
وزعیر مضری در طبیعت یبوست موشه گرم و خشک قابض نفخ مولد کرم مکمل العدا و
یخ آن سکر قریب است مسون ^{کل} معتدل و سگری و سرو خشک در دوم مطریه بعض

قابلی مصلح بادیان بعمر هر ق خون مولد و لجع مصلح روغن چایز نیست اند نشان تبرخ
 خود دددوم گرم در اول خشک و سبزه در اول ترمه خسته چاچه در بول و حیضه
 وزیاده کنده تیره می مقوی شمش منیدن بقوی حرارت غیره دمولد خون صالح
 و خود دن آب بعید نمود آن بضر بول ریاح مصلح جوارش کون با خلصه در محود دین بخیز
خواص بقول و عجزه آروی سرد مقوی با اعلطمی هولد ریاح مضر جنجه
 مصلح ترشی و فلکاش اهم عجی گرم است آلو گرم و خشک در دوم بعضی را قابلی بعض بعضاً
 میتوان خود مصلح ترشی و تیره بادنجان گرم و خشک در دوم گویند خشک در سیوم
 شمع سده که از غیر او بهتر سد و خود بخش مسد و مورت بو ایسی مضر سر و چشم مولد و دار مصلح و غیره
 و شیر ماقله اسرد در اول خشک در دوم و بقول بجهی معتمد بخوب قابلی مقوی باش
 ساع مولانفع و خارش مصلح تفترک در ویروغن بر بیان نمودن فضل مضر و مانع مصلح شاهزاد
پهنهانه سرد مولد ریح و بلغم در بول مولد متنی و باه پالک در اول هر دو قدر
 میتوان طبع یاقوت جایز را دع سریع بهضم که نفع تراز سایر بقول و نافع امراض سینه
 والتهاب و شنگی و حمیات حاره مضر برو دین مصلح دارچینی و فلکل و نشور با لحمد بهتر
 پیاز گرم در درجه سیوم و خشک در دوم و بقول بعضی گرم در اول سیوم و خشک در
 در آخر آن و بقول بجهی گرم و خشک در چهارم مرکب بقوی خام او تو از مشهود نفع در بول و
 چشم بقوی باه منقی سینه از هلاط لازمه بوسیده شد افوه ضر بیاد سیم و هوا و بای
 مضر محود دین مورت نیان و قی مصلح آب آن را کاسنی ترب گرم در سیم
 و خشک در دوم و گویند گرم در اول در بول نفع ریاح نفع ساع و گذشت اور
 مورث تعفن اخلاط مضر حلق و سرد دنیان مصلح عسل +

تور گی از دو قسم سرد و تر میان دافع مراد و صفا و مناسب افزایش یابد
و به نسبت کدو سرمه عرض

چولانی گرم دافع قیصی مشتهی باضم دافع پرسیو
پیوکا سرد و خشک در اول قایقی است

خرقه که کلله زبان ند عوام است سرد و تر در سیوم و گویند در دوم مکن جدت
صفرا ذخون دافع صدای حار و ضریب دین اکثار او مورث تاریکی حشم مصلح
رتالو سرد و تر دیر هضم سمن بدن مقوی باه مولتنی نافع صفا و حرارت
سو اگرم در دوم و خشک در اول و قبول بعضی گرم و خشک در دوم محل نفع در
بلاع و چیز قاطع منی هضر محرومین مصلح آب لیمون +

سیم تخم او سرد است و قایقی و نفخ مقوی معدہ نافع صفا و می مزاج
پیه چیز گرم و خشک در سیوم نافع امراض عین مشبهی طعام

شله گرم در دوم و تر در اول کثیر الغذا متوسی باه در بول مقوی باصره است
حصاة میکن طبع نفع سعال نفخ دیر هضم مصلح شرب با و اچار شله چیز مشتهی است
فاده بیخ و بلغم و آماں عضوا و امراض سپر زنافع در و شکم و او جانع لغافل قسم
سرخ او ملین و اچار گل او نهایت هضر میں +

کدو سرد و تر در سیوم و گویند در دوم ملین نفع در بول و عرق مکن
عطش قلیل الغذا مفید معدہ مصلح ادویه حاره

گوشه

سر و خشک قایقی و مقوی دافع صفا و میان خون و سرفه و دماییل و بثور

م

ت

ج

لیهی کرم هر دو مون خشک اول ملین محلل او رام صلب مر جیف مقوی ریه سفید بر فر
 در بوسقی سنتیه از بلغم متقوی باه دافع ریاح محلل قوی مصلح روغن گاد هر کیات
انو شدار وی لور لو ر تقویت طب کند و معده و دماغ را قوت دهد اطرافیل کسر
 بوا سیر رانفع بود و لون نیکو گردان زیاده کند معده و معاو مناند را قوت دهد اطرافیل صمعه
 است خای معده و بوا سیر رانفع بود و بوبی دهن خوش کند فض طریف کشته شیر معده را قوت بود
 و در در در حشتم دگوش را که سبیان بخار یا شده فض طریف ایمیل طو خود و سر اسراض و ماغی را خنید
 و بالغ صعود نزد را بخار و ملین طبع آیاریج فیقر اعضا خذرا پاک کند و خنول را نمایع فرو دارد
 و امراض دماغی آیاریج **جالینوس** امراض سدا و بیانی رانفع و مسلسل بول یا باز دارد
 آیاریج لون عازمه صرع والجنولیا و فالج و سکته و عشه و لقوه را نمایع تریاق الرجه
 و فض مضرت گزیدن چنان ران نزد را کند و مخرج چینیست و تسیل و لادت کند +
تریاق مجتوم نزد را داده ران نمایع بود جوارش سرخود باده اشکنده و خغان برید و معده
 و قدر را قوت دهد و شنی و بلغم و رطوبت را نمایع جوارش سعی برخان و سرمه معده و بدسته
 و ادجاج رحم را نمایع مغید پر ان جوارش مصطکی سردی معده و جگر را نمایع جوار
جالینوس نمیگویی باه دمایع بر دوت تریاق دمایع دیوانگی صداع و سعال بلغمی و بوا سیر و فر
جوارش که فور اسهاں صفرایاز دارد و شنگی و حرارت نشاند جوارش نزد رسابن مو
 باز دار و دمده کرم کند جوارش بدها شیر تپ و اسهاں ضمیر او را نمایع جوارش میخسند
 خصص معده و معاو هر چهار نمایع اسهاں حب آیاریج سرمه ارضنوا و خلاده بلغمی اگر
 کند و امراض عین را نمایع حب و رنجان را بچمع سخاصل و نقر و عرق لنسار را نمایع جوارش
 صداع و در حشتم را نمایع حب خانه لقوه ای سده و سنتها و امراض کبد را سینه حشتم

در معده راناف و قوی باصره حفظ می‌شاید و در چشم راناف صطریح چون منقى سودا
 او بغم از بدن حفظ شایسته هر چند نافع رونخون فریون نافع در دامی که از سرد باشد
 رونخون سیده اخیر سه همیشہ لمعن است رونخون ترب در دگوش با دگوش نافع رونخون
 لدو سلام و مایل چولیا نافع رونخون با دام معتدل از حرارت و برودت بجهنم ساده س
 دافع صفر او پهپایی خاده و شکای موافق محوران بجهنم که هم و معده و جگر را توکد نمایند
 و اضافه سکجهنین دیناری دافع بر قان سقوف طیار شیر که هم راسوده و سقوف
 طیار که هال مداری دیوی نافع سقوف نزدیک شکم بند سقوف سماوی دافع
 سقوف که نزدیک هست و هر دو خوبی هم نمیدنیان شربت آن از نزدیک شکم باشد
 و ضهر ادفع کند و معده را توکد نهاده و پیشین آن قوی جگر و دافع شکم شربت خوش اش نزع
 از نزلات کند و نیز عینه و شش نافع شربت سیده بعد دار اقوت دهد و قی را ساکن گنند و هم از
 بازدار شربت سیلو قرق صدای طاره و پهپایی صفار و میسر فروذات لجنی نافع شربت پیش اقوت
 دهد و معده را توکی که اندوقی نخستی از نافع شربت میتوان سعیه را توکد نهاده و دافع قی و
 خوار و سهوی با خمیر شربت نایخج خشکی نیش اند و دماغ را توکد نهاده همچنان دار شربت
 دینار طبع را نزد کند و جگر و دار اقوت دهد و هنقا و ذات لجنی نافع شربت زو قارنه
 بلغم و دسیره و دلبو قیست لیغز از نافع شربت به قسم مشهود بجهنم و دات ال روپی سرف و صد اعوی
 پیش از نافع شربت عتاب با شرا و آکل و حصیره دسیره هر قدر غلبه خون نافع شربت ناز
 دار اقوت دهد زان ای خطاچ حسود آدم زاج را نافع شربت بروز سده و جگر نافع تو قارنه
 راسوده معتدل آن تهیایی هر من نافع شربت و دمکر سهیل ضهرت پیش
 چونکه نافع قدر طیار نمیگیرد هر قدر خشوت سهیل تهیایی محقد را نافع دلیره طبع و سکنی

ل م

شکه قرصان با بول الدم را نافع لعوق سپستان سرف و خشونت حلق را
 نافع میجواند **ترشیم** پسر صفراء بلغم میجواند **فلاسته** نافع امراض بارده مثل
 مفاصل و تقویت جگر و دماغ مضرح **سینی** سرد و دار و منع بخار مجرب
 هر رامی **هلیله** معدده را قوت دهد و هاضمه را فوی گرداند طبع را زرم کند و بوازد
 باصره را نافع هر رامی **رجیل** گرده و متانه را نافع بود میراند پهلوی بلعمنی را
 سود دارد هر رامی **سینی** معدده و دفاله نافع هر رامی **به** معدده فعال نافع
ترشیم محتوی معدده و قی فاعلیان و فوایق در درجه جگر را نافع **نیاقوت** ته
 خفقات و دوسوس و ضعن دل را نافع و برای تفریح روح و تقویت سود مند +

فصل دوم در بیان علم منقولات اول اخلاق

موضع این علم نفس باطنه است که بیرون باشد در خشم و مبار، آن نزد و ظلمت چون کن خانه
 آن بطریق و حلم بود و نظر نهان میباشد پس در قوت مخصوص است کی ادارک دوام تحریک
 و هر دو قوت دو دو شعبه دارد از اول قوت نظر و عملی و از دوم قوت فضیلی و شهوی است
 اگر قوت نظری در مطالعه کلی غصی نعلقه کند صدق و کذب و حسن و نفع را در باید و اگر
 قوت عملی بافعال جزئی شهوی در فکر متعلق شود و فحک و بکا بظهوور آید و هر کجا یک
 این چهار قوت با عقد اول رسیدار یعنی فضایل نام گردید +

بیان اربعه فضایل

شود

اول حکمت دوم صفات سوی محبت همارم شجاعت و اگر در اوقات خطر و تحریک است نزدیک
 بیان هشت زرائل سفر بله جور هکلام خود شره تهور چیزی نهاد

دایره فضایل معنی اول عز و ایل

در بیان اول فضایل

حالا ا نوع فضایل بای کنیم اول صفت سخی آن بوصی ا استن است احوال موجودات
نکه خپر نکته وسائل بی عتماد باد کرده بر محل گفته شود و ا نوع درجت آن هفت بی
اول دنکار که ا ذکر شد مزاولات مقدمات نتیجه رفت استخراج مکر شود
دویم رعیت فهم که نفس علی تقاضا لی از مژویات بوازم مکر شده باشد
سیوم صفاتی ذهن کج بسبب استخراج مطلوب بی تنویش حاصل آیده +
چهارم سهولیت تعلم که حدث نفس در نظر سهل بجز احمد بمطلب فایز گر داند
پنجم حشر تعلیل که نفس را در بحث و ادراک حد حقیقی نمکه دارد
ششم تخطی که متعولا ت وہی و فکری و عقلي را بخوبی نگهدا ردد
هفتم سذکر که حصول مطالعه متعولا محصله هاسانی در هنگام توجه گردد +

دوم عدالت که معنی آن با برگردان و بعضی مساوات بی همبار وحدت صورت نزدیک
چون اصرخی در جمله موجودات معاینه کند برآمینه وجود او از وحدت نزدیک تر بود معنی
همدال برآن لازم آید امّا مکتوطوسی مرتبه عدالت را بر رضایل بالاداشته است پس از
آنچه بر سر فضیلت که علم و حلم و سخا پیغامبرش بود عدالت لازم آید خواسته خواه بر سرت کریں

فضیلت نهاده طبیور دایره قلم ام

نفس شناختی لایق اعماق جگراست شست قوت از ابتدا می خوازیم نا مصوره خد را تکار او و نفس حیانی
را اعماق دل است قوت اندیک و تحکیم با اختیار او از قوت او را که خواسته شده و از قوت تحکیم
قوت دفع و جذب در تهذیب شجاعت عجیب می شود و نهاد و نفس نیاز را اعماق دل ای ایست قوی
نفوذ از آن و از قوت نفوذ محتل نظری دلیل پیدا گردید و قوق قوت نفوذ و شهوت و غصب با
بعضی نفس ناخطه و نفس همی نفس همی گویند و بعض نفس همی معلمه دل اسرار و اسراره چون نفس
نافلهه باعتدال بود در ذات خود و شوق باکتاب بحروف یقینی بود علم حاصل گردید و اگر
حرکت نفس بمعنی باعتدال نباشد و نهایت نفیس عالم قدر را عالم در طهور آید و اگر نفس